

Wat motiveert kinderwerkster Sue van der Walt?

PEN, Zuid-Afrika

De Zuid-Afrikaanse Sue van der Walt is kinderwerkster bij de organisatie PEN in Pretoria. Sue ontfermt zich over kinderen in de achterstandswijken van Pretoria, die opgroeien in armoede en gebroken gezinnen. De kinderen komen na schooltijd bij Sue voor hulp bij hun huiswerk. Ook krijgen ze daar te eten, omdat goede voeding er thuis nogal eens bij inschiet.

Jonge levens vol risico's

Vaak zijn het kinderen van migranten en van vluchtelingen van naburige landen. Ze wonen illegaal onder zeer slecht omstandigheden in verloederde flatgebouwen in Pretoria. Jonge kinderen groeien op tussen drugsverslaafden en prostituees en bendes. Ze hebben een grote kans daar zelf ook in te belanden, als ze geen kans krijgen om zich normaal te ontwikkelen.

Sue's inspiratie

Sue heeft haar bewogenheid voor deze kansarme kinderen niet van huis-uit meegekregen. Integendeel. Tijdens de Apartheid groeide ze op in een blanke enclave en wist ze nauwelijks wat er in haar eigen land speelde. Tot de toen 16-jarige Sue in een bus vol blanken zat, waar zwarten niet mochten meerijden. Die bus werd plotseling door boze zwarte mensen met stenen bekogeld. Het was beangstigend voor de jonge Sue, maar liep gelukkig goed af.

Sue ontdekte de Apartheid in haar land

Sue ging uitzoeken waarom deze mensen haar bus hadden aangevallen. Toen ontdekte ze de

Apartheid in haar land. Zelfs haar eigen kerk steunde dat destijds. Vanaf die dag bepaalden het onrecht en de ongelijkheid in haar samenleving haar leven.

Sue raakte onder de indruk van Nelson Mandela, die de eerste zwarte president van Zuid-Afrika werd. Helaas kwam er met het einde aan de Apartheid geen einde aan armoede. Veel zwarte gezinnen die zich in Pretoria vestigden kwamen erachter, dat hun lot in de stad net zo ellendig was als op het platteland.

Roeping

Net na afschaffing van de Apartheid, leerde Sue de organisatie PEN kennen. Ze ontdekte dat het kinderwerk bij PEN haar roeping was. Haar vader is het nog steeds niet eens met haar keuze. Maar Sue vertelt: "Ik ervaar het als een voorrecht dat ik dit werk mag doen. Ik heb veel verandering gezien. Niet alleen bij de kinderen, maar ook bij mezelf."

Door podiumkunst zelfvertrouwen krijgen

Bij PEN startte Sue een podium-kunstprogramma voor kansarme kinderen. Sue vertelt: "Op deze manier bieden we ze zelfvertrouwen en lef, zodat ze straks de wereld kunnen laten zien wie ze zijn en wat ze allemaal kunnen. Ik wil dat deze kinderen zich volledig kunnen ontplooien."

Rommel recyclen

Omdat er overal rommel in hun omgeving ligt, vindt Sue het belangrijk dat kinderen al jong leren om afval op te ruimen en hun omgeving schoon te houden. Om hen te leren dat afval zelfs iets waar is, organiseert Sue elke maand een inzamelingsactie. De kinderen rapen zoveel mogelijk recyclebaar afval op en ontvangen daarvoor een beloning. Ze kunnen met hun afval-punten spullen kopen in het winkeltje van PEN. Ze mogen zelf spullen kiezen zonder dat hun ouders daarbij zijn.

Trouw blijven tot ze volwassen zijn

Sue: "Het belangrijkste wat Nelson Mandela ons heeft meegegeven is dat het niet gaat om huidskleur, maar om hoe je van binnen bent. Ook bij PEN maakt het niet uit wat je huidskleur of achtergrond is. We geloven dat God ons met een reden op deze wereld heeft gezet. We zijn er om elk lid van de gemeenschap waardig en trots te dienen. Wij maken lange termijn reizen met de kinderen, die we steunen. We blijven bij deze kinderen tot ze volwassen zijn. Ik wil dat ze zich ontwikkelen en dat ze gaan stralen, ieder op zijn eigen manier!"